

שירי עולמות

העלון של מוסדות ברסלב ישיבת "נצח מאיר" הרב סלנט 7 ירושלים 050-4161022
ישיבה לתורה ותפילה, מידות טובות ושמחת חיים!

כתיב כי לא יראני האדם וחי (שמות לג, כ).

אלא שידיעת והרגשת נוכחותו יתברך בחייו, צריכה להיות כה ברורה בלבו ובמוחו, ולהיות כל כך מוחשית, עד שיוכל לומר תמיד בפה מלא "זה א-ל". וכפי דרגתו בהרגשת "זה א-ל", כך ישתדל יותר ויותר ב"ואנוהו..וארוממנהו". כי ארוממנהו ואנוהו שניהם לשונות של כיבוד להקב"ה (וכמ"ש הרשב"ם).

והנה אמרו חז"ל (שבת קלג:):
תניא זה א-לי ואנוהו. התנאה לפניו במצוות, עשה לפניו סוכה נאה ולולב נאה ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה, וכתוב בו לשמו בדיו נאה בקולמוס נאה, בלבלר אומן, וכורכן בשיראין נאים, ובמסכת סופרים (פ"ג הי"ג) מוסיף מזוזה נאה. ובמדרש לעולם (בבהמ"ד ח"ג 272) מוסיף בטלית נאה. ובמנורת

המאור (אלנקה ח"ד ע' 502) גורס "ובאתרוג נאה"

כללו של דבר שמחמת אהבת ה' ויראת ה' צריך האדם ליפות מה יותר מצוות ה' (כפי יכולתו, וכלשון חז"ל "ממה שחננך התנאה לפניו") וכל מה שקשור לעבודתו יתברך, וכגון הא דאמרו (ברכות נא). תנא עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה טעון הדחה ושטיפה חי ומלא עיטור ועיטוף וכו' ובענין עיטוף לדוגמא, ישנם כמה פירושים, והמדקדק בכולם כפי יכולתו לכבוד ה' הרי זה משובח.

ובכלל הנ"ל מה שאמרו חז"ל (מכילתא-כאן) ואנוהו – אבא שאול אומר הדמה לו, מה הוא חנון ורחום, אף אתה – תהא חנון ורחום. ר' יוסי אומר אגיד ניאותיו ושבחיו כו'. רבי עקיבא אומר אדבר בנבואותיו ובשבחיו של מי שאמר והיה העולם, וכהא דאמרו חז"ל (ספרי וזאת הברכה) זה קלי ואנוהו, כשאני מודה לו הוא נאה.

וכהא דאמרו במכילתא: כשישראל עושים רצונו של מקום – שמו מתגדל בעולם. כללו של דבר כל מה שיכול ליפות לרומם ולפאר השי"ת תורתו ומצוותיו, הן במחשבה, הן בדיבור, הן במעשה יעשה. וטוב לו.

בברכת התורה וכטו"ס

שמעון יוסף ויזנפלד

בס"ד, ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א. יום ו' עש"ק לס' בשלח (שבת שירה) לכבוד... אחרשה"ט!

בעזה"ת אכתוב לך כמה פנינים על פרשת השבוע בשלח.

אהבת השי"ת

וזהו (שמות טו-ב) "זה א-לי ואנוהו, אלקי אבי וארוממנהו".

יסוד מוסד הוא שהשי"ת נמצא עם כל אחד מאתנו בכל עת ובכל שעה, ובכל מקום (וכמ"ש חז"ל [ב"ר סח, י] השי"ת מקום העולם, ואין העולם מקומו).

ואנחנו מאמינים באמונה שלימה, שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם שנאמר (תהלים לג, טו) היוצר יחד לבם המבין את כל מעשיהם...

ועלינו מוטל להתדבק בו ולהצמד אליו, ולהפנים ולהרגיש נוכחותו, תמיד.

וכמ"ש (שם טז, ח) שויתי ה' לנגדי תמיד, וכדברי מו"ז הרמ"א זצ"ל בתחילת שו"ע או"ח (ס' א) וז"ל:

שויתי ה' לנגדי תמיד – הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים. כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כשישבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כדיבורו במושב המלך, כל שכן כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר (ישעיהו ו, ג) מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו. מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובשתו ממנו תמיד. ע"כ.

והנה מו"ז התייחס בעיקר על היראה מלפניו יתברך, כי הוא השורש העיקרי והבסיסי לעבודת ה', אבל בודאי שהרגשת ה' בבחינת דביקות ואהבה עצומה בבחי' שלהבתיה – היא מחוייבת ורצויה ביותר אצל עובדי ה' מאהבה, דייקא נמי דכתיב 'שויתי הויה' מידת הרחמים ואהבה (ולא שויתי אלקים, מידת הדין).

וזה בחי' "זה אלי ואנוהו" וגו'. שלכאורה הדבר תמוה, מה שייך לומר "זה א-לי", הרי מילת "זה" בכל מקום הוא כמראה באצבע על דבר שנמצא מול עיניו, וכידוע, ומה שייך זה אצלו יתברך, הרי

לעילוי נשמת משה בן אריה י"ד בשבט

אמונת חכמים

עיקר הגאולה והיציאה ממצריים

כי עיקר יציאת מצרים היתה לגלות האמונה הקדושה, שזה עיקר יציאת מצרים - לקבל את התורה, שהיא אמונה, כמו שכתוב כל מצותיך אמונה. וכמו שכתוב בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים...

ועיקר האמונה היא על ידי אמונת חכמים, בחינת ויאמינו בה' ובמשה עבדו.

כי אי אפשר להאמין בה' כי אם כשמאמינין במשה עבדו שהוא אמונת חכמים.

כי לגדולתו אין חקר הוא יתברך מרומם ונעלה ונשא מאד מדעתינו. ואי אפשר להשיג האמונה הקדושה כי אם על ידי הצדיקים האמתיים שהם מכניסין בנו האמונה הקדושה...

וכן בכל דור ודור עיקר התקוה לזכות לתכלית הנצחי לחיי עד הוא על ידי אמונת חכמים אמתיים שאשר זכו להתגבר על יצרם וכפו תאוותם והפכו פניהם מהבלי העולם הזה לגמרי. ובחרו בחיים אמתיים. ויגעו וטרחו ביגיעות ועבודות גדולות לשמו יתברך עד שזכו למה שזכו. והשיגו השגת אלקות ובגודל כחם הם יכולים לקרב אותנו גם כן אליו יתברך. ואנו מחוייבים להאמין בהם כמו שכתבו לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך וכו'. כי הם יודעין להורות לנו הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה.

נמצא שעיקר הוא אמונת חכמים. וזה היה עיקר יציאת מצרים.

ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות פסח הלכה ו אות א

גאולה ראשונה גאולה אחרונה

כי גאולה הראשונה היתה בבחינת הכרח על ידי ריבוי האותות וכו' שאז נתקדשו כל הימים טובים שהם זכר ליציאת מצרים.

אבל גאולה האחרונה הוא בבחינת שבת שלום. שמשיה כבוש העולם בלי מלחמה כלל. רק על ידי גודל הדעת

שיגלה בעולם כמו שכתוב לפניו יכרעו ציים ואויביו עפר ילחכו וכו'. וכתוב כי לא בחפזון תצאו. וכמו שכתוב בזוהר בגלותא קדמאה וכו' ובגלותא בתראה בקנה דילך דאיהו קולמוס בקע ימא דאורייתא ועל כן כל המועדים בטלים לעתיד וכמו שכתוב ולא יאמר עוד חי ה' וכו': ליקוטי הלכות אורח חיים ענין שבת ויום טוב הלכה ה אות ט

שירת הים - וט"ו בשבט

ענין מה שקורין שירת הים לעולם בחודש שבט דהיינו סמוך לחמשה עשר בשבט שהוא ר"ה לאילות. כי ט"ו בשבט הוא סמוך לעולם לשבת שירה. ולפעמים חל שבת שירה בט"ו בשבט בעצמו. כי ט"ו בשבט שהוא ר"ה לאילנות לענין ערלה ונטע רבעי... שהוא בחי' תיקון חטא אדה"ר ע"י הקול המשקה את הגן, שהוא שיר פשוט כפול משולש מרובע וכו'. שזה זוכין ע"י התפילה בבחי' דין של הבעל כח.

וכן בכל הד' ראשי שנים שהם ימי דין, כי עיקר בירור הדינים הוא ע"י המוח שהוא הראש, כי כולם במחשבה אתברירו.

וע"כ בכל הראשי שנים שהם בחי' ראשים בחי' מוח אז צריכין להמתיק דינים ולברר ולהוציא כל חיות הקדושה מן הקליפות. שזהו עיקר המתקת הדינים כשמבטלין אחיזת הקליפות שנאחזין בהם. ועיקר הבירור הוא ע"י התפילה בבחי' דין של הבעל כח. שמשתמשים עם זאת התפילה בד' ראשי שנים כדי לברר הדעת דקדושה מן הקליפות כדי לתקן ולהשלים הדעת דקדושה שהוא בחי' ראש בחי' ראשי שנים.

כל זה הוא בחי' קריעת ים סוף בחי' אתה פוררת בעזך ים וכו' כמבואר היטב במאמר תקעו ג'

בספר ליקוטי תנינא בסי' ח'. וע"כ קורין שירת הים סמוך לט"ו שהוא ראש השנה לאילנות שהוא בחי' תיקון זה.

ליקוטי הלכות יורה דעה הלכות ערלה הלכה ג אות יב

ט"ו בשבט ללא תולעים - מאת הרב וי"א לחץ פאן

לעילוי נשמת

דורית בת חוה ז"ל - י' בשבט

גדעון (גטהון) בן יעקב - ג' מרחשון

ת.נ.צ.ב.ה

ולרפואה שלימה ואיתנה

אלון בן צופיה שתחי'

אליהו אליעזר בן גולי'ט שולמית

